

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Sunt Domnul, sunt Învățătorul, ca și acum două mii de ani când eram cu ucenicii Mei și le grăiam și-i întăream și-i ajutam să Mă cunoască și să-Mi primească învățătura, și așa i-am făcut Eu pe ei ucenicii Mei, și Mi-am făcut cu ei lucrarea Mea cea de atunci pe pământ, ca să mărturisească ea peste timp venirea Mea la oameni și împărăția Mea cu cei credincioși venirii Mele, și așa Mi-am așezat Eu atunci pe pământ taina împărăției Mele și temelia ei cea tare, și nimeni n-o poate clinti pe ea, nimeni nu poate clinti cerul, că a cerului este împărăția Mea, împărăția celor sfinți.

O, e sărbătoare sfântă și Mă adun la masă cu voi în grădinile Mele cu voi la izvor aici, fiilor, că am așezată la voi împărăția Mea, împărăția cerurilor, care nu are nimic în lumea aceasta, decât pe omul în care Eu, Domnul, Mă sălășluiesc cu voia Mea, cu împărăția Mea cea din cer. E zi de sărbătoare, și de aceea Ne adunăm Noi, cei din cer, și voi la masă cu Noi aici la voi, așa cum se adună copiii și părinții la zile mari și stau cu toții la masă și-și împart bucurii și fac sfat și povestesc pe cele ce au fost și pe cele ce vin să le facă, să le lucreze, fiilor. O, și dacă sunt Învățătorul ca și acum două mii de ani când Îmi învățam ucenicii calea lor cu Mine și adevărul ei și viața ei, toate din Mine, și pentru ei toate, o, tot așa și azi, cu voi lucrând, vă învăț pe voi, și pe cei ce vă iubesc pe voi pentru numele Meu de peste voi. Vă învăț, fiilor, vă învăț dacă am cu cine să grăiesc și să petrec în cuvânt și să dau așa învățătura Mea, iar la voi să se găsească ea și s-o ia cei ce vor de la Dumnezeu să ia, o, dar rămân lui Dumnezeu datori după ce ei iau și știu voia Mea, pe care o aștept împlinită de cel căruia îi ies în cale cu glasul cuvântului Meu, care dă viață celor ce îl urmează în lume.

Viață din cer voiesc să așez peste cei ce Mă află cuvânt aici, la izvor, ca să Mă împart de aici celor ce caută pe Dumnezeu pentru viața lor. O, nu viață pământească împart din cer, nu, fiilor, nu, ci împart viață sfântă, viață din cer, de unde Dumnezeu locuiește și cheamă la viață ca în cer pe pământ pe cei ce primesc credință în dar și dragoste de Dumnezeu apoi, ca și ucenicii Mei cei de acum două mii de ani cu Mine pe pământ printre oameni, o, fiilor.

Sunt la masă aici sosit cu sobor de ucenici și punem masă de cuvânt pe pământ și împărțim din ea, iar la ea sunt sărbătoriți căpeteniile ucenicilor Mei, cei doi lucrători aprinși între ei: Petru și Pavel, cărora li se spunea Simon și Saul, iar ca fii ai împărăției cerurilor le-am dat lor nume nou și i-am făcut puternici, Eu i-am făcut, ca să rămână ei învățători atunci și peste timp, așa cum Eu am fost și am rămas, și sunt Cel ce sunt, și tot așa sunt și cei ce se nasc din Mine, de sus, fiilor. O, cei ce se simt și se dau puternici cu trupul sau cu statura sau cu cuvântul pe pământ, aceia sunt așa prin îndrăzneală, sau prin locul pe care stau peste oameni sau prin legea cu care se acoperă și îndrăznesc prin ea, ca și Goliat, care se ținea viteaz și îndrăzneț prin trupul lui mare, dar cei ce sunt smeriți sunt cei născuți de sus și sunt puternici prin iubire și prin aplecare, căci iubirea se apleacă, și sunt aceștia tari prin lepădare de sine, prin răbdare, prin iertare și milă, prin înviere peste mulți și prin Dumnezeu, Care este al celor smeriți, și cărora le împarte har și biruință asupra celor puternici prin îndrăzneala lor, și care cad ca și Goliat apoi, căci Domnul înalță smerenia celor smeriți deasupra semeției omului, precum este scris, că numai îndrăzneala îi îndeamnă pe cei mândri să se creadă puternici și că pot birui pe semenii, numai că pentru cei îndrăzneți este împărăția lumii care piere după firea ei trecătoare, iar pentru cei smeriți este împărăția cerurilor,

cea pregătită lor de Domnul, și care nu cade niciodată, după firea ei cea veșnică, precum este scris despre ea.

O, fiilor, se deosebește om de om, se deosebesc fiii oamenilor de fiii lui Dumnezeu, se deosebesc cei mândri de cei smeriți, și de aceea învăț acum pe toți cei ce Mă iau spre învățătura lor și le spun lor să-și facă cercetarea, să și-o facă numaidecât, și bine, ca să vadă dacă nu cumva își lucrează ei și semeție între semenii, între fiii cei răscumpărați din lume pentru Domnul, și să caute ei apoi mai adânc în învățătura Mea și să se așeze față în față cu ea, ca nu cumva ceva din lume, din semeția fiilor lumii: mândrie, necuviință, neiertare, ca nu cumva ceva din aceste vătămatele purtări ale minții și ale inimii să-i tragă spre pieire și spre satana, care caută prin toate aceste unelte ale lui să despartă până și pe cei ce se aleg lui Dumnezeu să și-i facă oșteni ai lui împotriva împărăției celor smeriți, blânzi și plini de pace și de curat în inimă, și încercați în fel și chip aceștia pentru plata cea scumpă a celor ce luptă de partea cerului cu aceste unelte, care sunt daruri de sus pentru cei ce seamănă cu Mine la port și la mers și la iubire și la aplecare și la viață, măi fiilor.

O, ce frumos, ce frumos voiesc să învăț pe fiii cei credincioși și statornici cu Mine și pentru Mine în ziua aceasta sfântă la masă cu ucenici din cer și de pe pământ, masă de cuvânt plin de învățătură de sus pentru fiii împărăției Mele! O, e deosebire între fiii lui Dumnezeu și fiii oamenilor, și se vede aceasta, căci precum cel harnic și jertfitor pentru Dumnezeu și pentru mulți din jurul lui se cunoaște după mâinile lui bătătorite de jertfire fără de vreme, nelăsându-și vreme pentru el însuși, o, tot așa se cunoaște cel ce nu face tot la fel din pricina grijii de sine și a iubirii de sine între cei de o casă cu el.

Trebuie înțelepciune și trebuie hotărâre și aplecare mare pentru sălășluirea harului de sus peste cel ce vrea cu cerul pe pământ, că nu se poate cu jumătatea această vrere. Dar acum, pentru toți cei care cred venirii Mele cuvânt pe pământ dau pildă de supunere și de frumusețe apoi și de statornicie a unui pom, care suferă tot ce trece peste el și nu se clintește din loc și așteaptă răbdător pe stăpânul său, căci pomul suferă lovituri de la stihii și tace și nu se clatină în răbdare, ba mai mult își adâncește rădăcina pentru statornicie în fața celor ce trec peste el. Și așa cum pomul primește pe cel care îl curăță de uscături și de rane și rămâne apoi frumos, sănătos și curat și plăcut la vedere și dăruitor de umbră și de rod stăpânului său, o, tot așa să învețe și omul creștin să se petreacă cu el, și să nu zică nimic, ori de câte ori este nevoie să fie curățat de uscături ca să fie sănătos și arătos ca și pomul curățat, care împodobește plăcut grădina și casa stăpânului său. O, așa cum florile din casa și din grădina omului se lasă curățate de partea uscată și veștedă a ramurilor, a frunzelor, a florilor, și capătă apă și îngrășământ de creștere frumoasă apoi și dau boboci noi și frunze proaspete și umplu de floare nouă trupul lor și se fac bucurie și mângâiere lui Dumnezeu și sfinților Săi, și stăpânului îngrijitor al lor, o, tot așa creștinul care vrea cu Domnul și cu viață veșnică apoi, trebuie să învețe din pilda pe care o dă toată firea, pomii și florile și iarba, care dacă nu au îngrijitor iubit și primit bine, rămân bolnave cele ale firii din jur, rămân urâte, rămân fără har, fără mâna harnică pentru ele, pentru cele ce împodobesc pământul și omul, singurele podoabe pe care Domnul le-a rânduit oamenilor pe pământ.

Toți ochii cei de sus vă privesc de aproape, fiilor care Mă luați din acest cuvânt ca să creșteți prin el pentru cer, numai să primiți să fiți îngrijiți, că numai aceasta trebuie să faceți dacă vreți să fiți ai Mei, că toți aveți nevoie de povață, de îndreptare, de curățire a firii, a purtării și a credinței, iar unii din voi aveți nevoie de multă, multă lucrare peste voi ca să puteți fi apoi cu Domnul după plăcerea Lui, a Grădinarului vostru, dacă vreți să fiți grădina Lui de pomi și de flori pe pământ.

O, ce ușor cade omul, ce ușor, fiilor, și mereu cade, și numai în cap cade și numai la cap se lovește! Îi intră în minte dor de sine prin păreri de sine, și aceasta se întâmplă din furat. Gândiți odată cu Mine toți ceea ce Eu, Domnul, vă spun acum, căci Eu văd ce învățătură trebuie să vă dau în orice clipă și stare a voastră, și trebuie să știți cum cade omul în cap și cum la cap se lo-

vește și cade apoi cu totul, că i se pare lui că-l place cineva, că-i grăiește frumos, că-l privește cald, că l-ar dori, că l-ar cinsti, și numaidecât capul ia în el aceasta și îi pleacă mintea cu sorcova și îl ademenește la inimă pe om, iar dacă el și știe că nu e bine aceasta pe calea Domnului, că nu e pentru cei ce se dau Domnului cu iubire pentru El, o, se ascunde apoi și-și ascunde simțămintele cele străine, și, gata, l-a și amețit satana cu dibăciile lui asupra omului ca să-l păteze, să-l facă vinovat, să-l încălzească spre prețuire de sine, spre dor de sine, și urmează apoi lucrarea inimii, lipsa inimii curate față de cei din jur, care văd calea lui, căci starea cea dinăuntru a omului care nu se voiește curat de vină, se vede în afara lui ca norii negri pe cerul senin.

O, fiilor de la izvor, se desfată ucenicii Mei lângă Mine și lângă voi în ziua lor de sărbătoare sfântă și iau cu nesaț mângâierea când văd ei cât de măreț învăț în ziua aceasta pe cei ce știu și se apropie să ia cuvântul Meu spre viața lor cu Domnul, și fiecare își poate vedea lipsurile și cămașa cât le este de curată sau nu între Mine și ei, că Eu să-i învăț vin.

Cât despre cel ce pretinde că-L știe pe Domnul prin acest cuvânt sfânt, zadarnic pretinde el aceasta, că pe lângă mintea multora trece înțelegerea cuvântului lui Dumnezeu, căci cine Îl înțelege pe Domnul, acela este și cu mintea și cu inima după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, și altfel omul nu-L cunoaște pe deplin pe Domnul și cuvântul Său, și înțelege după el ca un om, nu ca unul născut de sus prin harul cel de sus coborât și sălășluit în om.

O, ucenici iubiți, cu care azi vin din cer la masa Mea cu cei de pe pământ ai Noștri, o, fiți mângâiați la vederea lucrului Meu ca și cel din vremea aceea peste voi, fiilor, căci celui ce se naște de sus pentru credință îi trebuie mereu cercetare, mereu hrană și apă și lumină, ca și la pomi, ca și la flori, ca și la iarbă, iubiții Mei cei de atunci, cu care atât de sfânt am călătorit de Mi-am făcut lucrarea cea de atunci. O, am dat mereu, mereu să-i învăț pe cei care dau să se alăture și să stea cu Mine, iar lângă Mine nu se stă oricum, și trebuie să pun pe masă ca să fie învățătura Mea, căci omul creștin caută să fie creștin mai puțin cu căutarea și mai mult cu părerea și cu dorirea de a se arăta creștin, fiindcă iată, scuturarea de povață la unii, ieșirea de sub vină în numele dreptății lucrurilor, vezi Doamne, a devenit aceasta ca un sport de ținută mare, și aceasta este pe placul lui satana, cuvinte pentru cuvinte, cuvinte contra cuvinte, toate pentru păstrarea poziției, și una de preț, nu oricum poziție. O, la mulți lucrează încă această meteahnă, și trebuie să dezvălui această neorânduială, care nu se naște din sfințenie sau din umilință, ci de la diavol se lucrează aceasta, iar Eu, Domnul și Învățătorul, am peste acest popor lucrarea de dărâmare a lui satana și salvarea spre cele din cer pentru creștini.

Lucrarea umilinței este cea mai de sus statură așteptată de Domnul de la cei ce se alătură cărării Mele de azi cu omul, iar altfel este încă și încă de învățat, că nu-l pot scoate afară pe cel ce vine la Mine, dar trebuie să-l învăț și iar să-l învăț. Veghe trebuie să se lucreze, și fiecare, până ce veghează și veghetorul peste el, că zadarnic ar lucra cel pus de veghe dacă nu și fiecare n-ar veghea să nu calce cuvântul lui Dumnezeu, să nu-și dăuneze unul altuia creștinul prin cele care-l despart de Dumnezeu, dacă el se știe fiu al lui Dumnezeu. Este scris că mulți sunt chemați, și că puțini din ei se și aleg pentru Domnul, căci omul iubește păcatul și iubește omul, și de aceea nu rămân de partea Mea decât puțini, puțini de tot, dar și aceia trebuie mult, mult să stea sub învățătura Mea cea de sus. O, au căzut de lângă Mine fii care aș fi vrut să-Mi fie de folos Mie și greului Meu cel de azi, care va fi plătit scump celor ce-l poartă cu Mine.

O, fiilor de peste tot, și care căutați după cuvântul Meu, luați aminte că una este să caute păcatul după om din pizma lui satana, și cu totul altceva este să iubească omul păcatul. O, e nevoie ca la spital de tratare a celor ce se arată cu suferință sau cu slăbiri, dar această lucrare nu este căutată de cel bolnav cu sufletul așa cum o caută el când îi este trupul bolnav și durut, și iată, stă omul ascuns în sine cu boala sufletului său, iar satana îl întărește să stea așa, ascuns.

Dar iată câtă învățătură de sus pentru cei ce vor cu Dumnezeu pe pământ, numai să deschidă ei Domnului, și să știe cum vine aceasta să deschidă Domnului, căci Eu am lucrat acum două mii de ani cu voi și peste voi, și peste cei care au avut parte de lucrarea Mea de peste voi, o, ucenici

ai Mei, că am mers mult cu voi, și ați mers mult cu Mine, și amintirile sunt dulci acum, și sunt de folos celor ce vin spre credință prin Evanghelia Mea cu voi atunci, o, fiilor. Iar acum puneți voi cuvântul vostru lângă cuvântul Meu în cartea Mea cea de azi, că e zi de sărbătoare pentru voi în cer și pe pământ. Vă dau pornire, așa cum v-am dat și atunci când v-am numit și v-am ales și v-am trimis apoi să lucrați cu credință și să împărțiți minuni și vindecări ca să se așeze omul în credință, că așa a fost și atunci, și au fost mulți chemați, și au fost puțini aleși dintre ei, și, iarăși, dintre aceștia puțini credincioși până la sfârșit, ca și acum, fiilor, o, ca și atunci, iată, și acum!

— *Da, Doamne, iată, și acum ca și atunci! O, cum s-ar fi putut altfel să fie, când Tu ești Același ieri și azi, și când lumea este, și nu Te cunoaște lumea, pe care Tu o chemi la mântuire prin servii Tăi din toate vremile, și puțini aleg să vină, și tot mai puțini se dovedesc între aceștia să-Ți rămână credincioși, Doamne Învățător.*

O, ne-am hrănit la masa Ta de azi aici cu noi și cu ei, cu cei de azi ucenici și sprijin al Tău în mijlocul fiilor oamenilor. O, câtă pace lucrează între cei din cer lucrarea cuvântului Tău când îl reverși peste pământ, Doamne! O, câtă pace ar fi să fie pe pământ după atât râu de cuvânt de dragoste în revărsare peste pământ și peste cei de pe pământ, Doamne! Pomii și florile după felul lor, păsările și animalele după felul lor, peștii și tot ce este viu în ape, munții și văile, dealurile și câmpiile și tot veșmântul lor măreț, tot și toate cele numite de noi acum, toate aud glasul Tău și se mângâie ca și în rai, când Tu Te purtai și bucurai facerea toată, și când numai omul nu s-a bucurat de Tine nici măcar în rai, Doamne, și toată facerea știe pentru ce s-a despărțit de Tine omul, care a lăsat peste urmașii lui păcatul lui, dragostea de trup și de desfătare a trupului, care a înlocuit în om fiorul dragostei de Domnul, de Tine, Doamne Făcător, că ai venit pe pământ acum două mii de ani ca să-l faci din nou pe om, ca să-i dai un nou început de facere, tot Tu să-i dai, dar n-a mai scăpat omul de trupul său, Doamne, și Te-a părăsit și atunci, iar și iar Te-a părăsit pentru trupul său, o, Doamne, pentru ca să fie el, iar Tu să nu fii, să nu mai fii. Tu însă ai avut putere de Dumnezeu și ai biruit omul și moartea lui, că moartea Ta era moartea lui, nu a Ta, iar prin minunea învierii Tale, pe care nimeni, nimeni în afară de noi nu o aștepta, o, iată, ai adus pe pământ împărăția Ta în oameni și Te-ai dovedit peste fire Dumnezeu Cel adevărat, ca să știe lumea că nu este alt Dumnezeu afară de Tine și să se teamă lumea, tot mai mult să se teamă. Și se va teme lumea, tot mai mult se va teme, că Tu mergi și iar mergi între cer și pământ, între văzute și nevăzute Te porți cu cerul Tău cel nevăzut și cu sfinții Tăi în el și faci așezare mare, locașe dulci pentru cei ce Te-au iubit și Te iubesc cu viața lor, nu numai cu inima lor ca păgânii, căci păgânii sunt cei ce îngână iubirea lui Dumnezeu și dau iubire celor ce-i iubesc pe ei și sunt păgâni cu iubirea lor, iar iubirea Ta este mare, Doamne, și îmbrățișezi în ea pe vrăjmași, pe cei ce-Ți fac dureri mereu, mereu, și Tu îi chemi ca să-i cureți și ca să-i ierți și ca să le dai locașe veșnice, averi netrecătoare și desfătări dulci, care nu se suie la mîntea omului, precum este scris, iar noi acum le mărturisim pe acestea că sunt și că așteaptă tot neamul omenească de la începutul și până la sfârșitul lui, că vine începutul, Doamne, și lumea nu știe această minune, care așteaptă la hotar cu toate cetele cerești în lucrare, iar Tu, bun și milos, iată, Îți pregătești un popor mic ca să ai pe pământ gazdă văzută, casă curată pentru oaspeți cerești când va fi arătarea aceasta văzută de cei de pe pământ, și lucrarea de răscumpărare a făpturii e mare în mâna Ta, în mersul Tău cel de azi, Doamne Învățător. O, am spune multe, multe din tainele cele pregătite să se arate, și am vrea să le știe oamenii, dar încă nu încap ele în lumea aceasta, și mai este un pic de așteptat pentru noi, numai să Te țină pe pământ cei pe care Tu Te sprijini, și care pe pământul român Îți așează venirea, că mult iubești Tu neamul român și-i pregătești lui slava cea de la sfârșit de timp, ca să răsplătești cu slava Ta așternutul care Ți-a adăpostit pe el venirea Ta de azi în cuvânt din cer și până pe pământ, căci cei din cer primesc cuvântul Tău cel proaspăt grăit, îl primesc odată cu cei de pe pământ, care îl scriu așezându-l în cartea Ta cea de azi, și care mărturisește prin filele ei venirea Ta de azi, Doamne, tainica Ta venire, cu care-Ți descoperi slava, cu care dai în părți vâlul și descoperi la vedere tot ce ai pre-

gătit pentru cei ce Te iubesc de la începutul și până la sfârșitul neamului oamenilor, Doamne, și atunci făptura toată va primi răscumpărarea, precum este scris.

O, e mare bucuria noastră, e mare mângâierea de peste noi și e mare ziua aceasta de învățătură, fiindcă mare este slava cea de azi a învățăturii Tale, Doamne, și fie voia Ta, numai a Ta! Dorim să ai fii care lucrează numai voia Ta, și nimic voia lor, și aceasta va grăbi ziua slavei Tale și ocrotirea lor întru așteptarea Ta.

E dulce de tot cuvântul Tău, și rămânem sub el și ne hrănim acum, în ziua noastră de serbare cu Tine și cu cei mai mici ai Tăi astăzi. O, slavă Ție, pace Ție, pace, Doamne, în toată dureră în care stai pentru oameni, până ce vei sfârși lucrarea Ta de mântuire, Doamne Mântuitor, că Tu pentru aceasta ai venit și vii! Amin.

— O, fiilor ucenici, în ziua aceasta de serbare pentru voi pun grăirea voastră față în față cu gurile bârfitoare, care lovesc în purtătorii Mei de azi, și cărora le spun că gura bârfitoare e o boală a minții și a inimii celui ce nu mai tace, și care nu se gândește la sine, ci numai la ceilalți, pe care îi poartă în gură ca pe o hrană, ca pe o foame bolnavă a minții lor, și Mă desculp acum de răutatea cea din gura lor.

Iar voi, fiilor care-Mi purtați venirea, să știți că toți cei ce vă bârfesc pe voi și vă pun vină în mintea lor și a altora ca ei, aceia uită de ei înșiși cât sunt de greșiți, și cu sufletele încărcate de păcate vechi și noi, și pentru care îi va cuprinde remușcarea curând, curând, dacă nu vor cădea spre pocăință aceștia și spre cumințenia minții care-i trage spre rău. Eu, Domnul, stau de veghe lângă voi, ca să nu vă doară purtarea lor asupra voastră, și ca nu cumva să se întoarcă spre ei durerea care dau s-o facă vouă spre mângâierea și spre răcorirea duhului lor, așa cum cred ei că-și lucrează. Sunt în bărcuță cu voi, și toate furtunile se vor întoarce la locul dinspre care bat, că Eu, Domnul, trebuie să am grijă de voi zi și noapte, iar voi tot atât de mult să aveți grijă de Mine, fiilor.

Am pus povețe mari în carte în ziua aceasta. Dați-le viață, fiilor, și spun la toți cei care-Mi cred venirea, să ia în lucru povața Mea cea de azi pentru ei, iar cei ce nu vor asculta așa, vor uita să se păstreze ai Mei și vor aluneca și ei din bărcuța Mea, ca și cei care n-au vegheat să împlinească în ei cuvântul Meu, al facerii lor din Dumnezeu.

Rămâneți ai Mei, sprijinul Meu să-Mi fiți, fiilor de la izvor! Împărțiți pe Domnul la cei ce și împlinesc povața Mea, nu numai s-o audă, căci cei ce n-o împlinesc, zadarnic se uită în ea, ba, mai mult, vor avea de dat răspuns, că au știut de la Dumnezeu.

Împart har prin cuvântul Meu, numai să ia de la Mine cei ce vor rămâne ai Mei.

Pace vouă, fiilor! O, ce frumos a fost aici la voi, la masă cu cei din cer și cu voi, ce frumos pentru cei din cer! Le văd odihna și chipul lor ceresc și mângâierea de pe chipuri.

O, pace vouă, celor din cer cu Mine aici la masă de cuvânt!

Și pace vouă, celor ce-Mi așterneți masa pe pământ când vin, o, fiilor! Amin, amin, amin.

29-06/12-07-2017